

مخالفات الحج والعمرة والزيارة
(الجمعية)

مخالفت های حج و عمره و زیارت

مخالفت های حج و عمره و زیارت

کمیته علمی انجمن خدمت رسانی محتوای اسلامی به زبان های گوناگون

اشتباهات و مخالفت های مربوط به عمره

اول: مخالفت ها و اشتباهات مردم در احرام

ترک إهلال: به معنی بلند نکردن صدای خود هنگام آغاز بستن احرام برای نیت مناسک که قصد آن را دارد.

سنت این است که: صدا را درانجام این عمل بلند کند.

گمان برخی که احرام همان پوشش است (پوشیدن إزار و رداء).

در حالی که احرام: نیت ورود به مناسک است، و نشانه آن: إهلال با تلبیه است، پس هر کس با نیت حج یا عمره تلبیه گوید، محرم شده است.

گمان برخی که غسل برای احرام واجب است.

در حالی که سنت است و ترک آن اشکالی ندارد.

گمان برخی که دو رکعت نماز در احرام واجب است، یا اینکه سنت خاصی است که حتماً باید خوانده شود، حال آنکه در هر وقت آن را باید به جا آورند.

درست آن است که نماز قبل از احرام مشروع است، ولی نماز خاصی برای آن تعیین نشده است، پس اگر نماز واجب یا هر نماز مشروع خوانده شود، می تواند پس از آن محرم شود.

گمان برخی که توقف در میقات و فرود آمدن به مسجد واجب است.

در حالی که چنین نیست، هر کس که آماده با لباس احرام باشد و از میقات بگذرد و در آنجا یا روبروی آن در حالی که در خودرو و موتور

است تلبیه گوید کافی است؛ مانند کسی که در هواپیما است و هنگام برابر شدن یا کمی پیش از آن تلبیه می گوید تا از میقات تجاوز نکند. عطر زدن به لباس احرام.

درست آن است که فقط بدن را خوشبو کنند. گمان برخی که تراشیدن موهای زائد، کوتاه کردن ناخن ها و زدودن موهای زیر بغل هنگام احرام واجب است، یا اینکه آن را سنت احرام می پندارند.

در حالی که این کارها سنت عمومی در هنگام نیاز به آنهاست. احرام بستن پیش از میقات.

و این خلاف سنت است، اما اگر کسی در هواپیما باشد، می تواند احرام را کمی جلوتر ببندد تا به سبب سرعت هواپیما، موقع برابر شدن با میقات را از دست ندهد، همچنین اگر بیم آن رود که در خواب بماند و برابر شدن با میقات را متوجه نشود می تواند بنا بر نیاز، احرام را زودتر ببندد.

گذشتن نیت کننده مناسک از میقات بدون احرام، خواه به سبب نا آگاهی، سهل انگاری یا به دلیل سوار بودن در هواپیما.

و آنچه بر او واجب است، اگر از میقات بگذرد در حالی که قصد عمره یا حج را دارد ولی از آنجا محرم نشده باشد، بازگشت به میقات و احرام بستن از آنجا است. همچنین کسی که در فرودگاه جده فرود آید و به هر دلیلی در هواپیما محرم نشده باشد، باید به یکی از میقات ها برود و از آنجا محرم شود.

از آن مستثنی است: کسی که از کنار هیچ میقاتی نمی گذرد یا با هیچ میقاتی برابر نمی شود (مانند برخی از اهل سودان که با هواپیما یا کشتی می آیند)، می تواند از جده محرم شود، مگر آنکه بدانند در مسیر

خود با میقات «يَلْمَلَم» یا میقات «جحفه» محاذات دارند که در این صورت باید از همانجا محرم شوند.

فهم نادرست درباره "مخیط" به این معنا که هرچه دوخته شده باشد را شامل می‌شود، در نتیجه برخی از پوشیدن کمربند، بند کفش یا کفش دوخته دار به شدت پرهیز می‌کنند.

این دیدگاه نادرست است، زیرا "مخیط" در واقع به لباسی گفته می‌شود که به اندازه و شکل بدن دوخته یا طراحی شده باشد، مانند پیراهن و شلوار؛ وقت که به همان شکل معمول پوشیده شود.

استفاده زن از دستکش، برقع، نقاب روی بند یا هر پوشش کامل صورت.

و آنچه بر زن واجب است - در صورت حضور در برابر مردان نامحرم - پوشاندن صورت و دست‌هایش است، اما نه با نقاب و دستکش؛ زیرا پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) بانوان محرم را از پوشیدن این دو منع فرموده‌اند.

برخی از مردم گمان می‌کنند که برای زن، لباس مخصوصی برای احرام وجود دارد - خواه سیاه، سبز یا سفید - در حالی که چنین نیست. این باور نادرست است؛ زیرا زن محرم می‌تواند هر نوع لباس (غیر زینتی و غیرنمایانگر) بپوشد.

برخی گمان می‌کنند تغییر یا درآوردن لباس احرام جایز نیست. حال آنکه صحیح آن است که محرم می‌تواند لباسش را تعویض یا شسته و دوباره بپوشد.

برهنه بودن شانه راست (اضطباع) در تمام مدت احرام. و صحیح آنست که اضطباع فقط در طواف عمره یا طواف قدوم مشروع است.

خود داری از احرام یا پایان دادن به آن بدون دلیل شرعی.

وظیفه محرم آن است که تا پایان مناسک، محرم بماند مگر در صورت وجود مجوز شرعی برای تحلیل (آزاد شدن از احرام) که همان "احصار" (مانع شدن از ادامه مناسک) است، می‌تواند محرم بودن را بشکند، اگر در هنگام احرام شرط تحلیل را گذاشته باشد، می‌تواند محرمیت را بشکند، هیچ چیزی بر عهده او نیست، اگر شرط نکرده باشد، واجب است فدیة (قربانی) بدهد، موهایش را کوتاه کند (حلق یا تقصیر)، سپس محرمیت را بشکند.

دوم: مخالفات و اشتباهات مردم در طواف

التزام به اذکار و دعاهای که از رسول الله صلی الله علیه وسلم ثابت نیست هنگام ورود به مسجدالحرام یا دیدن کعبه سنت آن است که به آنچه از پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) روایت شده است، اکتفا شود.

بلند گفتن نیت قبل از شروع طواف.

محل نیت در قلب است، و بلند گفتن آن شرعاً جایز نیست.

نیت طواف قبل از رسیدن به حجرالاسود به عنوان احتیاط.

این کار از غلو و سختگیری بی‌جا محسوب می‌شود.

آغاز طواف پس از گذشتن از حجرالاسود و شمردن آن به عنوان یک شوط.

این عمل نادرست است و اگر کسی چنین کند، آن شوط صحیح محسوب نمی‌شود.

بلند کردن دست‌ها هنگام مقابل شدن با حجرالاسود چنانچه در نماز بالا می‌شود، یا تکرار بلند کردن دستان سه بار.

سنت آن است که تنها با دست راست یک بار به سوی آن اشاره شود.

توقف طولانی هنگام مقابل شدن با حجرالاسود.
سنت بر این است که این توقف طولانی نشود.
هل دادن و مزاحمت شدید برای رسیدن به حجرالاسود جهت
بوسیدن آن.

سنت آن است که مزاحمتی ایجاد نکند؛ اگر بتواند بدون ازدحام
به آن برسد این کار را انجام دهد، وگرنه تنها اشاره کافی است.
بازگشت پس از عبور از حجرالاسود به دلیل اشاره یا تکبیر نکردن،
یا تکبیر پس از گذشتن از آن.

تمامی این موارد خطاست؛ زیرا این سنت در موقع خود فوت شده
و بازگشت برای جبران آن مشروع نیست، همچنین اگر کسی تکبیر را
فراموش کرد یا عمداً ترک نمود اشکالی ندارد.

اختصاص دادن دعای خاص برای هر شوط طواف.
این عمل دلیلی ندارد، بلکه سنت آن است که شخص در طواف
هر دعا و ذکر مشروعی را که دوست دارد از درخواست خیر دنیا و
آخرت بخواند، و به تسبیح، تحمید، تهلیل، تکبیر یا تلاوت قرآن
پردازد.

رَمَل (تیز رفتن) در تمام شوط‌های طواف.
سنت: رَمَل فقط در سه شوط اول طواف مشروع است.
عدم قرار دادن کعبه در سمت چپ در طواف، بدون عذر شرعی.
سنت آن است که کعبه در سمت چپ طواف کننده قرار گیرد، و
نباید در مخالفت به آن تساهل صورت گیرد، مگر در صورت وجود
عذر مانند ازدحام شدید و غیره، و در آن صورت اشکالی بر وی نیست.
بوسیدن رکن یمانی، و یا اشاره به سوی آن در صورت ناتوانی
بوسیدن آن.

و سنت تنها سلام دادن آن است نه بوسیدن، و اگر سلام داده نتوانست به آن اشاره نمی‌کند.

سلام دادن یا بوسیدن تمام گوشه‌ها و دیوارهای کعبه، و مسح کردن آن.

که این تصرف مخالف سنت است، بجز بوسیدن حجرالاسود و سلام دادن رکن یمانی جایز نیست.

گمان اینکه سلام دادن رکن یمانی و حجرالاسود برای تبرک‌جویی است نه برای تعبد.

و این همه نادانی و گمراهی است، که سود و زیان تنها به دست الله یکتاست. و از عمر رضی الله عنه روایت است که چون به حجرالاسود رسید، آن را بوسید و فرمود: "به یقین می‌دانم که تو سنگی بیش نیستی، نه توانایی آسیب رساندن داری و نه سود بخشیدن؛ و اگر من رسول الله صلی الله علیه وسلم را نمی‌دیدم که تو را می‌بوسید، هرگز تو را نمی‌بوسیدم"

بلند کردن آواز در دعا به گونه‌ای که باعث تشویش طواف‌کنندگان شود.

سنت آن است که بنده، پروردگار خویش را در خلوت دل یاد کند و با آهستگی نجوا کند، تا باعث تشویش دیگران نگردد.

مشغول شدن به عکاسی یا گفتگوهای حاشیه‌ای در هنگام طواف. شایسته آن است که طواف‌کننده، پیوسته با خشوع و خضوع و حضور قلب به یاد پروردگارش باشد.

پایان دادن به طواف قبل از اطمینان از رسیدن به حجرالاسود. واجب است که طواف‌کننده شوط هفتم را تا یقین یا گمان غالب به همسویی با حجرالاسود به انجام رساند.

اعتقاد به این که نماز طواف باید مستقیماً عقب مقام یا نزدیک آن باشد، پس در ایام حج بر آن ازدحام می‌کنند و به طواف‌کنندگان آزار می‌رسانند و حرکت طواف آنها را مختل می‌کنند.

این پندار باطل است، چه آنکه نماز پس از طواف در هر جای مسجد الحرام جایز است، نمازگزار می‌تواند - هرچند دور از مقام باشد - قبله را در میانه نهد و در صحن یا رواق مسجد به نماز ایستد. بدین سان هم از آزار دیگران برکنار ماند و هم نمازی با خضوع و آرامش به جای می‌آرد.

طولانی کردن دو رکعت نماز طواف و دعا پس از آن. سنت بر آن است که این دو رکعت مختصر ادا شود و پس از آن هیچ دعایی خوانده نشود؛ زیرا از پیامبر صلی الله علیه وسلم در این باره چیزی وارد نشده است.

اداء نماز طواف در حال اضطباع. سنت آن است که پس از پایان طواف، بی درنگ ردای خویش را بر دوش افکند.

سوم: مخالفتها و اشتباهات مردم در سعی.

اضطباع در هنگام سعی. پیشتر بیان شد که اضطباع تنها در هنگام طواف جایز است. تلفظ کردن نیت قبل از آغاز سعی. قبلاً تذکر داده شد که نیت جایش دل است، و بر زیان آوردنش مشروع نمی‌باشد.

آغاز نمودن سعی از مروه. این خطایی آشکار است، و هر که چنین کند آن شوطش به حساب نمی‌یاید.

گمان برخی که هر شوط را رفت و برگشت می‌انگارند، پس چهارده شوط سعی می‌نمایند.

و این اشتباه است، حال آنکه هر رفتن از صفا به مروه شوطی است و هر بازگشت از مروه به صفا شوطی دیگر، و آغاز باید از صفا باشد و پایان در مروه.

بالارفتن به بلندای کوه صفا، به این گمان که بالا رفتن ضرور است. حال آنکه دلیلی بر شرط بودن آن نیست. بلند کردن دستان و اشاره کردن همچون تکبیرهای نماز و درست آن است که به سوی قبله رو کند و به آنچه وارد شده دعا گوید.

تیز رفتن زنان میان دو نشانه همچو مردان. حال آنکه سنت برای ایشان به اجماع علما، آهسته رفتن است تا از هرگونه برهنگی در امان باشند.

اختصاص دادن هر شوط به دعای ویژه. و هیچ دلیلی بر این رویه نیست، بلکه سزاوار است هر آنچه دلخواه است - بی هیچ قید و بندی - بر زبان آرد. بلند نمودن آواز در مسعی، به گونه‌ای که باعث تشویش در میان مردم شود.

و سنت آنست که بنده، پروردگار خویش را در نهان یاد کند، و به آهستگی نجوا نماید، تا باعث تشویش به دیگران نباشد. شتابزدگی در تمامی مسیر میان صفا و مروه.

حال آنکه سنت بر آنست که این تندروی تنها میان دو نشان سبز روا می‌باشد.

به جای آوردن دو رکعت نماز پس از انجام سعی. و به این هیچ دلیلی نیست، پس مشروع نمی‌باشد.

سعی نمودن به نیت تطوع بدون حج و یا عمره.
سعی به نیت تطوع مشروع نمی باشد.

چهارم: مخالفت ها و اشتباهات مردم در حلق یا قصر مو

تساهل در حلق یا قصر همه موهای سر.
سنت بر آن است که تمام سر به طور یکسان تراشیده یا کوتاه شود.

انجام حلق یا تقصیر در داخل مسجدالحرام، و پرتاب موها در آن.
واجب آن است که حرمت مسجدالحرام حفاظت گردد و نظافت آن رعایت گردد.

تأخیر زیاد در حلق یا تقصیر تا حدّ فراموشی یا غفلت از آن.م
مستحب است که بلافاصله پس از پایان طواف و سعی، این عمل انجام شود.

انجام محظورات احرام پیش از حلق یا قصر مو.
واجب آن است که از هرنوع محظورات احرام جلوگیری شود مگر بعد از حلق یا قصر مو.

خطاها و مخالفت های مربوط به حج

نخست: مخالفت ها و اشتباهات مردم در روز ترویّه

برخی گمان می کنند که احرام بستن در روز ترویّه، تنها در مسجدالحرام یا زیر ناودان (میزاب) رواست.

حال آنکه سنت بر این است که انسان از همانجایی که هست محرم شود، خواه در مکه باشد یا در منی.

برخی احرام را تا پس از نماز ظهر به تأخیر می اندازد.

حال آنکه سنت این است که احرام حج پیش از نماز ظهر (هنگام زوال آفتاب) انجام گیرد.

بعضی با وجود توانایی، شب را در منی به سر نمی‌برند.
حال آنکه سنت برای حاجی این است که تا وقتی توانایی دارد در منی بماند؛ چنانکه رسول الله صلی الله علیه وسلم چنین نمود.
برخی نمازها را در منی به صورت جمع می‌خوانند.
حال آنکه سنت بر این است که نمازها در منی به صورت کوتاه (قصر) خوانده شود نه جمع، بنا بر اقتدا به پیامبر صلی الله علیه وسلم.

دوم: مخالفت و اشتباهات مردم در روز عرفه

برخی از روی احتیاط، در بخشی از روز هشتم در عرفه توقف می‌کنند.

حال آنکه این کار از تکلف و غلو ممنوع می‌باشد.
خروج به سوی عرفه در روز هشتم یا شب نهم و اقامت در آنجا.
این خلاف سنت است، و ضیاع سنت اقامت در منی می‌شود.
توقف در خارج از حدود عرفه.
و بر حاجی واجب است که در محدوده عرفه توقف کند.
گمان نماز خواندن با امام در مسجد نمره لازمی است و ازدحام شدید برای ماندن در آنجا.

این لازم نیست، و ازدحام برای آن جایز نمی‌باشد.
روی کردن به سوی کوه (إللال) هنگام دعا.
حال آنکه سنت، روی آوردن بسوی قبله است.
اعتقاد به وجوب بالا شدن به کوه إللال یا اینکه از اعمال حج است یا فضیلتی و یا امتیازی بر دیگر نقاط عرفه دارد.

هیچ دلیلی بر این امور نیست و مخالف سنت نبی صلی الله علیه وسلم است.

نامیدن کوه إلال به "کوه رحمت" یا "کوه دعا".
صحیح آن است که نام اصلی آن "إلال" است، و دلیلی بر نامیدن آن به رحمت یا دعا وجود ندارد.
ورود به قبه روی کوه عرفه و نامیدن آن به "قبه آدم" و نماز و طواف در آن مانند کعبه.
همه اینها از بدعت‌های ناپسند است و ممکن است به شرک بیانجامد.

تبرک جستن به ستون نصب شده بر کوه رحمت و نوشتن نام‌ها بر آن.¹

این نیز از بدعت‌های ناپسند، و ممکن است به شرک بیانجامد.
گذاشتن پول در شکاف‌های کوه عرفه یا کوه نور، یا گذاشتن مو و ناخن و لباس و غیره، به این باور که این کار سبب بازگشت صاحب آن به این مکان‌ها می‌شود.
همه اینها بدعت که از آن نهی شده می‌باشد، و ممکن است به شرک منجر شود.

گمان وجوب توقف در محل ایستادن پیامبر یا تکلف برای آن.
صحیح آن است که این کار واجب نبوده، و تکلف برای آن جایز نیست.

تلف کردن وقت و ترک دعا و ذکر، و مشغول بودن به اموری که سود ندارد.

تأخیر در شروع دعا تا نزدیک غروب، و یا در آخر روز.

¹ ذکر المصنف من الأخطاء تسمية الجبل بجبل الرحمة ولكن هنا سماه جبل الرحمة

تکلف برای ایستاده دعا کردن و گمان این که سنت است، و گمان این که معنی وقوف در عرفه ایستاده دعا کردن است. حال آنکه وقوف در عرفه به معنای حضور در آن مکان است، چه ایستاده، نشسته، سواره یا پیاده باشد. عزم بازگشت از عرفه پیش از غروب آفتاب. این حرام است؛ زیرا مخالف سنت نبی صلی الله علیه وسلم است. تأخیر در حرکت پس از غروب بدون عذر. سنت بر این است که بلافاصله پس از غروب آفتاب حرکت کرد، مگر به علت عذر. اعتقاد برخی به اینکه وقفه عرفه در جمعه برابر هفتاد حج است. هیچ دلیلی بر این وجود ندارد.

سوم: مخالفت ها و اشتباهات مردم در رفتن به مزدلفه و شب گذراندن در آن

شتابزدگی و سرو صدای خودروها/موترها هنگام حرکت از عرفه. حال آنکه سنت بر حرکت با آرامش و وقار است، بدون آزار رسانیدن.

پندار مشروعیت غسل برای اقامت در مزدلفه. هیچ دلیلی بر استحباب این کار نیست. گمان استحباب پیاده شدن سواره برای ورود به مزدلفه. این عمل نیز دلیل شرعی ندارد. توقف در مکانی پیش از اطمینان از قرارگیری در محدوده مزدلفه. تأخیر در نماز پس از ورود به مزدلفه. سنت بر این است که بلافاصله پس از ورود به نماز ایستاد. اشتغال به جمع آوری سنگریزه در بدو ورود و گمان مشروعیت آن.

این عمل نیز بدون دلیل شرعی است.
تأخیر نماز مغرب و عشاء تا زمان خروج وقت آن، که آن نیمه شب است.

واجب این است که این نمازها پیش از نیمه شب خوانده شود، حتی اگر پیش از رسیدن به مزدلفه باشد.
شب زنده داری در مزدلفه با نماز یا عبادت یا لهو و لعب.
سنت بر آن است که برای استراحت به خواب رود، همانگونه که پیامبر صلی الله علیه وسلم کردند، تا توان انجام مناسک روز عید را داشته باشند.

خروج ناتوانان و همراهانشان پیش از نیمه شب.
واجب این است که تا پس از نیمه شب در مزدلفه بمانند.
خروج افراد توانا و کسانی که همراه شان ناتوانان نباشد، پیش از طلوع فجر.

واجب این است که تا طلوع فجر در مزدلفه بمانند.
تأخیر در ترک مزدلفه تا پس از طلوع آفتاب.
سنت بر ترک مزدلفه پیش از طلوع آفتاب است.

چهارم: مخالفت ها و اشتباهات مردم در اعمال روز نحر (روز عید)

برخی گمان برده اند که غسل برای رمی جمرات مشروع است.
حال آنکه هیچ دلیلی بر مشروعیت این کار وجود ندارد.
شستن سنگ های رمی.
این عمل نیز دلیل شرعی ندارد.
اعتقاد به اینکه رمی تنها با سنگ های جمع آوری شده از مزدلفه صحیح است.

حال آنکه می‌توان سنگ‌ها را از هر مکانی جمع‌آوری کرد.
رمی با اشیایی غیر از سنگ یا استفاده از سنگ‌های بزرگ.
این کار مخالف سنت پیامبر صلی الله علیه وسلم است.
خشمگین شدن هنگام رمی، و گمان اینکه شیطان را سنگ می‌زنند.
حرکت دسته‌جمعی و ایجاد ازدحام و مزاحمت برای دیگران هنگام رمی.

زیاده‌روی از حد مشروع در ذکر هنگام رمی.
بهتر است به تکبیر اکتفا شود.
پرتاب هفت سنگ به یکباره.
در این صورت تنها یک سنگ محسوب می‌شود، و باید هر سنگ جداگانه پرتاب گردد.

گذاشتن سنگ‌ها در حوض به جای پرتاب.
این عمل کافی نیست، و سنت بر پرتاب سنگ به نحوی که کمترین مقدار پرتاب محسوب شود می‌باشد.
هدف قرار دادن دیوار بخاطر رمی، با این گمان که هدف اصلی است.

سنت بر آن است که سنگ در حوض بیفتد، ولو که به ستون برخورد نکند.

پرتاب از فاصله دور، و عدم اطمینان از افتادن سنگ در حوض.
ایستادن برای دعا پس از رمی جمره عقبه.
این عمل مشروع نیست؛ چرا که دلیلی بر مشروعیت آن وجود ندارد.

قربانی تمتع یا قران پیش از روز نحر.
چنین قربانی صحیح نیست، و باید در وقت مقرر شرعی (از روز عید تا پایان ایام تشریق) ذبح گردد.

تمایل به صدقه دادن قیمت قربانی به جای ذبح آن.
این عمل کافی نیست، قربانی کردن بر او واجب است.
تراشیدن یا کوتاه کردن بخشی از موی سر.
سنت بر آن است که تمام سر به طور یکسان تراشیده یا کوتاه شود.

اکتفا به طواف قدوم به جای طواف افاضه یا انجام آن پیش از وقوف در عرفه و مزدلفه.
چنین عملی صحیح نیست؛ چرا که طواف افاضه رکنی از ارکان حج است، و باید پس از وقوف در عرفه و مزدلفه انجام شود.

پنجم: مخالفت ها و اشتباهات مردم در اعمال ایام منی (ایام تشریق)

سهل انگاری در مسئله نیابت و وکالت در رمی جمرات.
اصل بر آن است که حاجی خودش سنگ بپاندازد، مگر به عذر شرعی موجه که جایز باشد دیگری را به جای خود بگمارد.
سفر کردن کسی که برای رمی، وکیل گرفته است پیش از پایان اعمال و روزهای حج.
این خطاست، و واجب است در منی یا همان مکانی که هست بماند تا اعمال حج به پایان رسد، آنگاه طواف وداع کند و سپس سفر نماید.

سنگ زدن در ایام تشریق پیش از زوال آفتاب.
حال آنکه سنت، رمی پس از زوال است.
عدم رعایت ترتیب در سنگ اندازی به جمرات سه گانه.
واجب است به ترتیب عمل شود، نخست جمره اولی (صغری)، سپس جمره وسطی و پس از آن جمره کبری (جمره عقبه)، هر که

برخلاف این ترتیب عمل کند، باید دوباره به ترتیب صحیح انجام دهد و از جمره صغری آغاز کند.

ایستادن برای دعا پس از رمی جمره عقبه.

حال آنکه سنت بر این است که دعا تنها پس از رمی جمره اولی و وسطی خوانده شود.

ششم: مخالفت ها و اشتباهات مردم در طواف وداع

انجام طواف وداع پیش از سنگ اندازی روز آخر؛ به قصد سفر بلافاصله پس از رمی.

این خطاست، و هر که چنین کند، طواف را در غیر وقتش انجام داده و صحیح نیست؛ واجب است پس از رمی طواف را تجدید کند. وکالت دادن به دیگری برای سنگ اندازی، و انجام طواف وداع پیش از رمی وکیل.

درست آن است که منتظر بماند تا وکیلش سنگ اندازی کند، آنگاه طواف وداع به جای آورد.

عمداً پشت به کعبه نکردن، و به عقب راه رفتن، جهت احترام به کعبه.

دلیلی بر مشروعیت این کار نیست، و بهترین هدایت، پیروی از سنت محمد صلی الله علیه وسلم است.

ایستادن برای دعا هنگام خروج از مسجدالحرام.

این عمل نیز دلیل شرعی ندارد.

اقامت طولانی در مکه پس از طواف وداع، بدون علت شرعی معتبر.

واجب است پس از طواف وداع، از مکه خارج شود؛ هرچند انتظار برای همراهان یا خرید مایحتاج سفر و غیره مانعی ندارد.

اما اگر بدون علت شرعی طولانی بماند، واجب است طواف وداع را تجدید کند.

خطاها و مخالفت های مربوط به زیارت مسجد نبوی

دست کشیدن به دیوارها و پنجره های آهنی هنگام زیارت قبر پیامبر صلی الله علیه وسلم، و بستن نخ و مانند آن به پنجره ها برای تبرک.

برکت در پیروی از دستورات الله متعال و رسولش صلی الله علیه وسلم است، نه در بدعت ها.

رفتن به مغاره های کوه احد و مانند آن (غار حرا و ثور در مکه) و بستن پارچه و خواندن دعا های بی اساس و تحمل مشقت برای این امور.

همه اینها بدعت بوده و در شریعت پاک جایگاهی ندارد. زیارت مکان هایی که گمان می رود از آثار پیامبر صلی الله علیه وسلم است مانند محل نشستن شتر ایشان یا چاه انگشتر یا چاه عثمان و برداشتن خاک آنجا برای تبرک.

دعا برای مردگان هنگام زیارت قبرستان بقیع و شهدای احد و انداختن پول نذر برای آنان، جهت تقرب و تبرک جستن به ساکنان آن ها.

و این از خطاهای بزرگ، و از مظاهر شرک اکبر است - چنانکه اهل علم بیان کرده اند - و کتاب الله متعال و سنت رسولش صلی الله علیه وسلم بر آن گواهی می دهد؛ چرا که عبادت ویژه ذات اقدس الهی است، و هیچ گونه از آن - از قبیل دعا، ذبح، نذر و مانند اینها - را نباید برای غیر او به کار برد. همانگونه که الله متعال فرموده است:

(وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...)

(وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ)

و آنان فرمان نیافتند جز اینکه الله را عبادت کنند در حالی که دین
[خود] را برای او خالص گردانند. [البینة: 5]
وصلی الله وسلم علی نبینا محمد.

فهرست

- 2 مخالفت های حج و عمره و زیارت
- 2 اشتباهات و مخالفت های مربوط به عمره
- 2 اول: مخالفت ها و اشتباهات مردم در احرام
- 5 دوم: مخالفات و اشتباهات مردم در طواف
- 8 سوم: مخالفتها و اشتباهات مردم در سعی
- 10 چهارم: مخالفت ها و اشتباهات مردم در حلق یا قصر مو
- 10 خطاها و مخالفت های مربوط به حج
- 10 نخست: مخالفت ها و اشتباهات مردم در روز ترویج
- 11 دوم: مخالفت و اشتباهات مردم در روز عرفه
- 13 سوم: مخالفت ها و اشتباهات مردم در رفتن به مزدلفه و شب گذراندن در آن
- 14 چهارم: مخالفت ها و اشتباهات مردم در اعمال روز نحر (روز عید)
- 16 پنجم: مخالفت ها و اشتباهات مردم در اعمال ایام منی (ایام تشریق)
- 17 ششم: مخالفت ها و اشتباهات مردم در طواف وداع
- 18 خطاها و مخالفت های مربوط به زیارت مسجد نبوی